

- § 2. W razie bezpośredniego, gwałtownego zamachu na życie lub zdrowie pracownika zakładu poprawczego, schroniska dla nieletnich albo innej osoby, decyzję o zastosowaniu środka przymusu bezpośredniego może podjąć także inny pracownik.
- § 3. Nieletniego, wobec którego zastosowano środek przymusu bezpośredniego, poddaje się niezwłocznie badaniu lekarskiemu. Z zastosowania środka przymusu bezpośredniego sporządza się protokół.
- § 4. O zastosowaniu środka przymusu bezpośredniego dyrektor zakładu poprawczego lub schroniska dla nieletnich powiadamia sędziego rodzinnego sprawującego nadzór nad placówką, sąd rodzinny wykonujący środek poprawczy lub organ, do którego dyspozycji pozostaje nieletni umieszczony w schronisku dla nieletnich.
- Art. 95c. § 1. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki stosowania środków przymusu bezpośredniego wobec nieletnich umieszczonych w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich.
- § 2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych określa, w drodze zarządzenia, zakres i tryb współdziałania zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich z Policją w wypadku zagrożenia bezpieczeństwa tych placówek.”;
- 11) po nowo dodanym rozdziale 4 w dziale IV dodaje się rozdział 5 „Zatrudnianie nieletnich umieszczonych w zakładach poprawczych lub schroniskach dla nieletnich” zawierający, dodane po art. 95c, art. 95d—95h w brzmieniu:

„Art. 95d. Nieletni umieszczony w zakładzie poprawczym lub w schronisku dla nieletnich może zostać zatrudniony w gospodarstwie pomocniczym zakładu poprawczego lub schroniska dla nieletnich, jeżeli ukończył 15 lat i spełnia wymogi określone w art. 191 Kodeksu pracy.

Art. 95e. Do czasu pracy nieletniego stosuje się przepisy art. 202 Kodeksu pracy.

Art. 95f. § 1. Należność nieletniego za pracę ustala się według zasad wynagradzania pracowników za pracę tego rodzaju, którą wykonuje nieletni.

§ 2. Za prace porządkowe wykonywane na rzecz zakładu lub schroniska w wymiarze

nie przekraczającym 30 godzin miesięcznie wynagrodzenie nieletniemu nie przysługuje; za sumienną pracę tego rodzaju mogą być przyznawane nagrody pieniężne.

Art. 95g. § 1. Okresy pracy wykonywanej przez nieletniego w czasie odbywania środka poprawczego, z wyjątkiem prac, o których mowa w art. 95f § 2, uważa się za okresy równorzędne z okresami zatrudnienia w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 2. Okresy pracy wykonywanej przez nieletniego, o którym mowa w § 1, wlicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

Art. 95h. Nieletni, który uległ wypadkowi lub zachorował na chorobę zawodową przy wykonywaniu pracy w czasie odbywania środka poprawczego, ma prawo do świadczenia z tytułu tego wypadku lub choroby na zasadach przewidzianych dla pracowników. W razie śmierci nieletniego wskutek takiego wypadku lub choroby, świadczenia z tego tytułu przysługują pozostałym po nim członkom rodziny na zasadach przewidzianych dla członków rodzin pracownika.”;

12) w art. 97 skreśla się § 2 i oznaczenie § 1;

13) w art. 6 pkt 9, w art. 24 § 1 w zdaniu drugim, w art. 30 § 5 po wyrazach „zakładu wychowawczego albo”, w art. 32 § 2, w art. 66 § 1, w art. 68, w art. 70 § 3, w art. 72, w art. 73 § 1 i w art. 76 § 1 po wyrazach „zakładu wychowawczego albo” skreśla się użyty w różnych przypadkach i liczbach wyraz „inna”.

Art. 9. Ilekroć w przepisach o postępowaniu w sprawach nieletnich używa się określenia „zakład wychowawczy”, „placówka oświatowo-wychowawcza” i „placówka pogotowia opiekuńczego”, rozumie się przez to odpowiednio „placówkę resocjalizacyjną”, „placówkę opiekuńczo-wychowawczą” i „pogotowie opiekuńcze”.

Art. 10. Jeżeli sprawca, wobec którego orzeczono umieszczenie w zakładzie poprawczym, został prawomocnie skazany na karę pozbawienia wolności przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w zakresie kolejności wykonywania kary i środka poprawczego stosuje się dotychczasowe przepisy ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1996 r., z tym że zmiany zawarte w art. 1, odnoszące się do stosowania przez sąd tymczasowego aresztowania w postępowaniu przygotowawczym, wchodzi w życie po upływie roku od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

444

USTAWA

z dnia 6 lipca 1995 r.

o zmianie Kodeksu postępowania karnego.

Art. 1. W Kodeksie postępowania karnego wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 65 w § 1 w pkt 1 na końcu przecinek zastępuje się średnikiem i dodaje się wyrazy „okazanie można prze-

prowadzić również tak, aby wyłączyć możliwość rozpoznania osoby przesłuchiwanej przez osobę rozpoznawaną.”;

2) w art. 157 w § 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Konfrontacja nie jest dopuszczalna w wypadku określonym w art. 164a.”;

3) po art. 164 dodaje się art. 164a w brzmieniu:

„Art. 164a. § 1. Jeżeli zachodzi uzasadniona obawa niebezpieczeństwa dla życia, zdrowia, wolności albo mienia w znacznych rozmiarach świadka lub osoby dla niego najbliższej, sąd, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator, może wydać postanowienie o zachowaniu w tajemnicy danych umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka.

§ 2. W razie wydania postanowienia, o którym mowa w § 1, dane umożliwiające ujawnienie tożsamości świadka pozostają wyłącznie do wiadomości sądu i prokuratora, a gdy zachodzi konieczność — również funkcjonariusza policji prowadzącego postępowanie. Protokoły zeznań świadka wolno udostępniać oskarżonemu lub obrońcy w sposób uniemożliwiający odczytanie danych umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka.

§ 3. Świadka przesłuchuje prokurator lub sąd, który może zlecić wykonanie tej czynności sędziemu wyznaczonemu ze swojego składu, w miejscu zapewniającym zachowanie danych umożliwiających ujawnienie tożsamości w tajemnicy. Przy przesłuchaniu przez sąd lub sędziego może być obecny prokurator.

§ 4. Oskarżony lub obrońca mogą zadawać pytania świadkowi tylko za pośrednictwem sądu lub prokuratora, z zastosowaniem środków wyłączających możliwość ujawnienia tożsamości świadka.

§ 5. Na postanowienie w sprawie zachowania w tajemnicy danych umożliwia-

jących ujawnienie tożsamości świadka oskarżonemu służy, w terminie 3 dni, zażalenie do sądu. Zażalenie na postanowienie prokuratora rozstrzyga sąd właściwy do rozpoznania sprawy. Postępowanie dotyczące zażalenia jest objęte tajemnicą. W razie uwzględnienia zażalenia protokół z przesłuchania świadka podlega zniszczeniu; o zniszczeniu protokołu należy uczynić wzmiankę w aktach sprawy.

§ 6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób sporządzania, przechowywania i udostępniania protokołów zeznań zawierających wiadomości o świadku, którego dane umożliwiające ujawnienie tożsamości podlegają zachowaniu w tajemnicy, a nadto określi dopuszczalny sposób powoływania się na takie zeznania w orzeczeniach i pismach procesowych.”;

4) w art. 173 po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Jeżeli zachodzi uzasadniona obawa użycia przemocy lub groźby bezprawnej wobec świadka lub osoby dla niego najbliższej w związku z jego czynnościami, można zastrzec dane dotyczące miejsca zamieszkania do wyłącznej wiadomości prokuratora lub sądu. Pisma procesowe doręcza się wówczas do instytucji, w której świadek jest zatrudniony, lub na inny wskazany przez niego adres.”;

5) w art. 256 w § 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Przepis art. 173 § 3 stosuje się odpowiednio.”;

6) w art. 339 po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Na rozprawie wolno odczytywać protokoły zeznań świadka przesłuchanego w warunkach określonych w art. 164a. Rozprawa jest wówczas niejawną; przepisu art. 309 § 1 nie stosuje się.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

445

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lipca 1995 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie odliczeń od dochodu wydatków inwestycyjnych oraz obniżek podatku dochodowego.

Na podstawie art. 26 ust. 13 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 126, poz. 626 oraz z 1995 r. Nr 5, poz. 25) oraz art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz.

368, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 127, poz. 627 oraz z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 86, poz. 433) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1994 r. w sprawie odliczeń od dochodu wydatków inwestycyjnych oraz obniżek podatku dochodowego (Dz. U. Nr 18, poz. 62 i Nr 68, poz. 295) wprowadza się następujące zmiany: